

NACIONALNI I MANJINSKI PROGRAM 58. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI: "KORAK PO KORAK"
BILJANE ČAKIĆ VESELIĆ, "MRAK" DANA OKIJA I "LAKU NOĆ, GOSPOĐICE" METODA PEVECA

Prevoditeljica i pomiriteljica

Piše **Mate ĆURIĆ**

Dugo je Biljana Čakić Veselić čekala svoju priliku da uđe u Arenu i tako postane na neki način prva debitantica (Oju Kodar ovdje namjerno preskačem) na hrvatskoj dugometražnoj igranoj sceni. Toliko dugo da ju je na kraju pretekla Irena Škorić koju je digitalna tehnika naglo p(r)ogurala na najveće platno u svijetu pa Biljana tako ostade bez te titule. Očito joj je tako suđeno još iz ratne Slavonije, a da je sudbina prati u stopu dokazuje i slučajnost da je njen hrvatski igrani prvijenac "Korak po korak" prikazan u Puli nekako u isti tren kada je zločinac iz Slavonije Goran Hadžić uhvaćen i nakon svega priveden (zazidan).

A ovaj se film upravo bavi Hadžićima i svim onim ratnim elementima koji su činili sudbinu Domovinskog rata, posebno na relaciji Osijek - Vukovar, čiji su fragmenti još uvijek razbacani svuda uokolo i nikako da ih se sastavi u jednu cjelovitu i neopterećenu ratnu priču. Sve ratne priče nesretne su na svoj način, da malo parafraziram ruskog velikana, a ova naša pogotovo, i sreća je što ju je Biljana gledala oči u oči pa joj možemo (i moramo) u mnogo čemu vjerovati. Činjenica je da se ove teme muškarci ne laćaju, a kada i pokušaju pate od "epopejike" pa je taj nesretni samar morala ponijeti Čakić Veselić.

Koliko god nam se ova ratna slika, najprije zamišljena i najavljivana kao "Prevoditeljica"

Ksenija Marinković (Vjera Kralj) i Hrvoje Perc (Krstó Kralj) u filmu "Korak po korak"

ca" - na kraju je s dodatnim scenarističkim timom Lydia Scheuermann Hodak (po nje- noj knjizi "Frezije i još pone-

što") i Branko Šoemen dobila konačnu verziju "Korak po korak" - čini kao dnevno-politička stvarnost u kojoj dominira-

Evidencijski broj / Article ID: 11553658
 Vrsta novine / Frequency: Dnevna
 Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
 Rubrika / Section: Kultura

ju ratni profiteri, lažni branitelji, kokošari, razočarani dragovoljci, pohotni časnici i obespravljeni vojnici... ipak je učinjen odmak od tog stereotipa u pomirljivom liku Žene, Majke hrabrosti (Vjeru Kralj igra dojmljivo i kraljevski Ksenija Marinković) koja uvijek nekako nađe izlaz i umirujuću tabletu za sve muške bolesti i bolesnike. Ona ne osuđuje, ona ne važe, ne pamti i ne mrzi, ona je naprosto onaj blagi oblog na hladno čelo, utočište.

Tema je osjetljiva i još uvijek bolna pa treba podsjetiti da tu ima citata iz Vrdoljakove "Duge tamne noći", također ratne slavonske sudbine, što uopće nije loše da se dublje sagleda višeslojnost podneblja koje karakterizira lik Grossa (Nenad Cvetko), onaj netko tko je igrom slučaja i sudbine mješanac svih i svakoga i kao takav strada prvi. Onaj nad kojim strepimo je Vjerin sin Krsto (Hrvoje Perc), nova generacija koja se vodi emocijama, a ne razumom, i koja je druga stra-

dala, dok svi ostali očevi i majke nemoćno gledaju kako se svijet oko njih ruši.

Tomo Kralj (Sreten Mokrović) i mladi gazda (Darko Milas) kolebljivci su koji najbolje prolaze, kao i trgovački posrednici i profiteri na čelu sa Stellom (Sandra Lončarić Tankosić), u ratu bešćutni lopovi, u miru besramni lažovi, dok su susjeda Mara (Vera Zima) i Brko (Goran Navojec) na svoj način pomagači u nevolji. Sve njih će nesebična Vjera objediniti u zagrljaj i oprost onom nemjerljivoj ljubavljivi Žene i na kraju zaplesati kao radost Životu, jer je samo tako moguće pobijediti Smrt i rat kao nje-no predvorje. Snimatelj Slobodan Trinić dao je dodatni pečat slikom, a Mladen Šikić tonom.

Nimalo lak zadatak i izazov Biljana je još jednom odradila pobjednički. Nažalost, ovogodišnji program i okruženje je takvo da u nizu opuštajućih tema s okusom erotike ova ratna rana sjeda kao bu-

dali šamar ili ona šaka u oko Grossu kojega svi udaraju i nad njim se izivljavaju - jer je drukčiji.

"Mrak" je najavljen kao kriminalistički triler redatelja, scenarista i producenta Dana Okija, oliti Slobodana Jokića, i prikazan je odmah nakon ratne drame "Korak po korak", k tome još u crno-bijeloj tehnici. I da nema digitalne blagodati u Arenu nikada ne bi stigao, čak ni po cijenu dobre slike ili

zbog toga što se na neki način referira na jednog od mogućih filmskih uzora, austrijskog redatelja Ulricha Seidla. Oki nastoji, kao i Seidl, stvoriti tenziju u kombiniranju igranog i dokumentarnog, izjava i pojava, koje poput zagrebačkih taksi-ja "Fleka" daju ovim splitskim taksi-ubojstvima značenjsku i dramaturšku složenost. Pri-znajem da sam sve ovo morao sam izmisliti, jer koliko god bio pametan i prosjedio pred

filmovima - nisam ništa uspio shvatiti.

Ovdje je puno dobre likovnosti i Okijeve multimedijalne originalnosti, a malo one prave filmske sadržajnosti. Jedino sam uspio zapaziti lijepo lice Splitske Andree Mladić i filmsko ime i prezime Splitske Gorane Markovića, a s Petrom Težak smo se družili noć prije u "7sex7" na krovu zgrade ispod antene - analogne.

Slovensko-hrvatska obiteljska drama "Laku noć, gospodi-dice" (Lahko noč, gospodična) Metoda Peveca srušila je sve dosadašnje predrasude o Slovenkama i o tome da su tako mlade, a već Slovenke, i da ih za kozarček žganja možete poleći, da ne legnu same. Za promjenu te slike i za lansiranje Slovenke 21. stoljeća zaslužna je Hana (Polona Juh), ne samo izvrsnom glumom, već i idiličnom slikom majke, poslovne žene, vjerne supruge, odane kćeri i unuke i tek na kraju ljubavnice, koja tra-

ži nekoga tko će je zagrliti i voljeti.

Upravo je ovaj redoslijed vrijednosti Pevec posložio kao potpun autor, scenarist i redatelj, a zadaću uvjerljivosti i vjere da je svaka žrtva korisna ako ide u tom pravcu obavili su već spomenuta Polona, potom kao suprug Samo (Jernej Šugman), kći (Mila Furst) te ljubavnik Leo (Jan Cvitkovič) - svi na svoj način dostojni autoriteti slovenske kulture i života. Drugim riječima - Neue Slovenische Familie, gdje svaka obitelj ne mora biti na svoj način nesretna, već na onaj slovenski bar podnošljiva.

Na kraju, valja zabilježiti dvije kratke uloge Puljani-dve Vedrana Živolića u kratkim igranim filmovima "Prvi put" Nevena Dužanca i "Nina, molim te" Barbare Vekarić. Radi se o pomoći kolegama s Akademije - Vedrana kamera ljubavi i mogao bi ostati dugovječ-ni mladić na hrvatskom filmu, poput nekada Igora Gala.

Doručak na travi u filmu "Mrak"